

HELL'S TOUR +

Velikonoce 1994

Velikonoce 94

31. – 3.4.

Odjezd je tentokrát v 10.00. V 9.56 se ozvala rána. U mého stroje se odporoučela nejen duše, ale i plášť. Rychle jedeme sehnat jiný. Výsledně je odjezd v 11.45.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Praha	0	472	0	0

Ve Slivenci se ozvala další rána a tentokrát je zničený plášť a duše Evy. Posílám ji zpět s tím, že se sejdeme ráno v Brandýsku u cedule. Pak jedeme.

Zuzce je trochu nevolno. Ale tváří se statečně a jede. V Ořechu zastavujeme v hospodě na oběd. Zuzce se ulevilo a tak po dojedení jedeme plnou parou vpřed.

Jedeme přes Úhonicе a zastavujeme se podívat, jestli není doma Franta. Není. Taky dobře. Jedeme dál. Je pod mrakem. A jsme v Unhošti. Začíná kapat. Zastavili jsme a svačíme. Využívám pauzy k opravám a seřizování Zuzčina kola.

Jedeme dál. Přes kopečky a údolíčka do Buštěhradu. Protože mapa zdejšího okolí nepatří k nejpřesnějším, ptáme se na cestu. Pak už v úplném klidu jedeme až do Cvrčovic, kde je místo dnešního noclehu. Přivítali nás Mikyho děda a babička. Oba jsou pozoruhodní. Babička tím, jak je neskutečně hodná a děda tím, že prožene kolonou vše, co aspoň slyšelo o ovoci. A to s velkým úspěchem.

Povídali jsme si s nimi a přišla řeč na to, jak spíme venku. Využil jsem toho a postavili jsme cvičně doupě. Děda jej obešel a pochvalně pokyvoval. Babička prohlásila, že jsme blázní. Zuzka na to kouká trochu ohromeně a trochu nedůvěřivě. Lindě se to moc líbí. Pak jsem pokračoval v opravách a seřizování Zuzčina kola. Po mém předešlém zásahu prý jede podstatně lépe, ale já vidím, že je pořád co zlepšovat.

Nějaký čas to zabralo, ale myslím, že je to hotové. Připravili jsme ležení a vydali se na procházku po okolí. Byla zajímavá a plná Mikyho blbin. Vrátili jsme se vysmátí a zalehli jsme.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Brandýsek	44,0	517	45,5	17,1

Ráno 1.4. sobota

Probudili jsme se v osm a vyprávěli si noční zážitky. Miky zase perlil a tak jsme měli namožené bránice. V devět jsme vstali, nasnídali se, a připravili se na odjezd. V 9.50 se ozvala rána. Zase!! Zničený plášť a duše u mého zadního kola. Jak to?!! To už je podruhé během 24 hodin. Nechápu to. Že by náhoda? Mikyho babička mě naložila do auta a jedeme do Kladna pro plášť a duši, zatímco Miky jde na místo srazu s Evou. Vše se daří, až na sraz. Miky nikoho nenašel.

Opravit jsem si kolo a děda vyndal některé své produkty k ochutnávce. Nejvíce chuťově zaujal pomerančový likér. Musíme toho ale nechat, protože bychom jinak rovně neodjeli.

Odjezd. U cedule stojí Eva. Je 11.20. Dokupujeme potraviny a jedeme. Je slunečno. Po dvaceti kilometrech jsem nešťastně najel na železniční přejezd a naboural jsem si zadní ráfek. To snad není možný!!! Miky, Zuzka a Eva jedou napřed, já a Linda opravujeme moje kolo. To proběhlo zdárně a nad očekávání rychle. Dojždíme ostatní v Kralupech n. V.

Stala se chyba. Navigační. Nepovedlo se nám přejet řeku. Teď to ještě nevíme a tak v pohodě dojíždíme do Libčic n.V. Tady jsme použili přívoz, což se ukázalo jako úžasná atrakce. Miky a Eva pochopili, že se cosi nezdařilo, Zuzka a Linda to berou jako záměrné zpestření jízdy.

Jsme na pevné zemi a jedeme dál. Je relativně teplo, ale lehce poprchává. Jede se dobře.

Na začátku dnešní etapy jsem oznámil, že dneska pojedeme 90 kilometrů. Nikdo, kromě Mikyho, tomu nevěří. Teď to znovu zdůrazňuji, ale pořád mi nevěřej. Držíme se trasy, jedeme v pohodě, bavíme se o všem možném, Miky nás baví blbinami, projíždíme

jednu vesnici za druhou, postup je skvělý, držíme se trasy.

Při jedné zastávce, během čekání na opozdilce jsme se dohodli, že trasu opustíme a cestu si zkrátíme. Nastal paradox. Díky chybě v navigaci se nám nepodařilo trasu opustit a jedeme vlastně dobře. Začíná pršet. Přejeli jsme Poděbradskou a do cíle etapy zbývá 20 km. Ochladuje se. Jízdní rychlost klesá, stmívá se. Pořád se jede skoro dobře.

Prší a je úplná tma. Několikrát jsem použil světelné dělo, což přivedlo Lindu a Zuzku v úžas. Přijeli jsme na křižovatku a pokus o nastartování děla za účelem průzkumu cedulí skončil neúspěchem. Porucha!! Nevadí. Poziční světla fungují, výstraha také. Jedeme tmou. Já jsem už úplně mokry. Naštěstí přestalo pršet.

Dojeli jsme na křižovatku a nevíme kudy dál. Miky usoudil, že doleva. Po chvíli jízdy se zeptal domorodce a ten nás poslal zpět, doleva a doprava... Jedeme dle rad.

Z ničeho nic jsme na Kutnohorské výpadovce. Poznávám to tady. Od K.N.Č.L. jsme asi 2 km. Už se moc těšíme do sucha a tepla.

A jsme tu. Přivítali nás, vymezili místo pro nocleh, a navečeřeli nás. Po jídle jsme strávili besedováním se zdejšími osazenstvem příjemný večer. Holky jsou u vytržení z toho, že je tu pod oknem soukromý rybník. Ryby lze lovit rovnou z okna...

Jsme dost unavení a jdeme spát.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
K.N.Č.L.	63,0	612	94,2	17,5

Ráno 2.4. neděle

Po probuzení se probíráme noční zážitky. Bylo tu horko a zdály se nám divoké sny. Téměř všechno, co máme s sebou visí v dolní místnosti u kotle.

Po snídani likvidujeme ležení, já jdu udělat údržbu na kolech, ostatní polehávají, Eva pomohla s přípravou oběda.

Po obědě (řízek a hranolky) odjíždíme. Loučíme se a vyrážíme na Kozojedy. Tam se otáčíme a míříme zpět na Kutnohorskou. Odtud pak po trase včerejšího příjezdu až do

Masojed.. tady zjišťuji rozsáhlé nedopatření v oblasti levého pedálu na mém stroji. Ostatní na mě čekají. Po nějaké chvíli mi Zuzka sdělila, že má být doma v pět. Je půl čtvrté. Posílám tedy Mikyho a Evu jako doprovod Lindy. Sám urychleně dokončuju opravu a pak vyrazím se Zuzkou maximální rychlostí ku Praze.

Vracíme se na Kutnohorskou a po ní projíždíme Říčany a už jsme v Praze. Pokračujeme Uhříněvsi až na křižovatku Černokostelecká – Průmyslová. Jedeme dál po Černokostelecké, pak na Skalku a dále na Zahradní Město.

Jelo se báječně. Svítilo slunce a bylo teplo. Přijeli jsme v 17.07. Tak Zuzko, čau.

Já pokračuju na Barrandov. Dojel jsem v 18.10. Dvě hodiny po mně pak Miky s Evou.

Jo, bylo to pěkný. Jenom bych uvítal, kdybych nucené časy dojezdů věděl při odjezdu...

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)
Praha	41,5	667	52,5	17,5

Účast: Miky, Eva, Linda, Zuzka a Dig.

Celková kilometráž: 192 km.

Neprodejné
© Hell's Tour + 1994